

Frå gamle dager

— 0 —

Svanlibygdas historie.

XII.

En merkelig mann levde i 1750 åra oppe i Svanliskogen. Han het Rasmus. Samene kalte han Gorska-Rasmus. Dette tillegsnamet Gorska kom derav at han hadde en lang spiss nese likesom sporver som har et langt, spiss nebb og sporven er jo på samisk «gorska».

Rasmus var en hedning, hverken døpt eller konfirmert. Han var ikke gift. Holdt seg til som enebuer i skogen, og ernærte seg med laks og vilt. En gamle hadde han på en bjørkemo på sørsida av Lakselva og denne bjørkemoe er seinere blitt kalt etter han, Kurskmoen. Der budde han om sommeren, mens han dreiv på med laksefiske i Lakselva og Almeningsvatne. En annen gamle hadde han på en bjørkemo på norsia av Almeningsvatnet og denne bjørkemo er og kalt etter han, Rasmusmoen. Der budde han om vinteren når han dreiv på med snarefangst etter ryper og årfugl.

I den tida var det rikelig med laks i vassdraget og likeeins med vilt i skogen deroppe, så Kurske Rasmus levde som en herremann, som en seier.

Et naust hadde han ved vatnet på sørsia av den såkalte Notnesbokta, kor han hadde sin båt om vinteren.

Kurske Rasmus var bumann. Han var snill og godeslig av seg så ingen var redd han.

Bror til min oldefar, Tomas Aanesen, som i sine yngre dager budde på Vasshaug og seinare i Høgli hadde som barn sett han og kunne fortelle om han.

Johan O. Sørli

Kilde: Senjens Blad 31. oktober 1939.

OCR – Lenvik Museum 2009.